DOMSTOLENS DOM
AF 11. APRIL 1978 [1]

Kommissionen for De europæiske Fællesskaber mod Den italienske Republik

»Mål og vægt«

Sag 100/77

Sammendrag

Medlemsstater — forpligtelser — manglende overholdelse — begrundelse — utilstedelighed
(EØF-traktatens artikel 169)

En medlemsstat kan ikke påberåbe sig interne vanskeligheder eller bestemmelser i sin nationale retsorden, end ikke i forfatningen, til støtte for, at forpligtelser og frister i fællesskabsdirektiverne ikke overholdes.

I sag 100/77

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER, repræsenteret af sin juridiske konsulent, Armando Toledano-Laredo, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Mario Cervino, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg,

sagsøger,

mod

DEN ITALIENSKE REPUBLIK, repræsenteret af sin ambassadør, Adolfo Maresca, som befuldmægtiget, bistået af Arturo Marzano, avvocato dello stato, og med valgt adresse i Luxembourg på den italienske ambassade,

sagsøgt,

angående en anmodning om at det statueres, at Den italienske Republik har undladt at opfylde de forpligtelser, som påhviler den i henhold til Rådets direktiver nr. 71/316/EØF, 71/317/EØF, 71/318/EØF, 71/347/EØF, 71/349/EØF, 71/354/EØF, 73/360/EØF, 73/362/EØF og 74/148/EØF

1 — Processprog: Italiensk.

samt Kommissionens direktiv nr. 74/331/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om måleinstrumenter,

afsiger

DOMSTOLEN

sammensat af: præsidenten H. Kutscher, afdelingsformændene M. Sørensen og G. Bosco, dommerne A. M. Donner, J. Mertens de Wilmars, P. Pescatore, A. J. Mackenzie Stuart, A. O'Keeffe og A. Touffait,

generaladvokat: G. Reischl
justitssekretær: A. Van Houtte

følgende

DOM

Sagsfremstilling

Sagens faktiske omstændigheder, retsforhandlingernes forløb, parternes påstande, søgsmålsgrunde, indsigelser og øvrige anbringender kan sammenfattes således:

I — De faktiske omstændigheder og retsforhandlingernes forløb,

Rådet og Kommissionen udstedte mellem 1971 og 1974 ti direktiver om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om måleinstrumenter. De italienske myndigheder har ikke rettidig gennemført de i direktiverne foreskrevne foranstaltninger, eftersom de fastsatte frister udløb mellem den 29. januar 1973 og den 6. september 1975.

Den 14. februar 1975 har Kommissionen, som følge af de italienske myndigheders passivitet, i henhold til EØF-traktatens artikel 169 opfordret den italienske regering til inden en måned at fremsætte sine bemærkninger (denne første skrivelse gjaldt kun de første otte direktiver, hvis sidste gennemførelsesfrist udløb den 21. 4. 1973). Fristen for fremsættelse af bemærkninger blev senere forlænget uden resultat.

Den 15. oktober 1975 opfordrede Kommissionen den italienske regering til inden en måned at fremsætte sine bemærkninger vedrørende sin passivitet efter ikrafttrædelsen af fire andre direktiver, heraf et fra Kommissionen (gennemførelsesfristerne for disse direktiver udløb mellem den 21. 5. 1975 og den 21. 6. 1975).

Den 1. december 1975 meddelte den italienske industriminister, at der var blevet fremsat to lovforslag i parlamentet, som modsvarede indholdet af de fire direktiver, og udtrykte ønske om, at den »parlamentariske behandling« kunne gennemføres meget snart.

Den 22. december 1975 fremsatte Kommissionen en begrundet udtalelse vedrørende de første otte direktiver,

hvilken udtalelse de italienske myndigheder anerkendte modtagelsen af den 5. januar 1976.

Den 4. juni 1976 fremsatte Kommissionen en ny begrundet udtalelse vedrørende de fire andre direktiver.

Den 28. juli 1977 anlagde Kommissionen sag med påstand om konstatering af krænkelse af forpligtelser i henhold til ti af de tolv pågældende direktiver; Kommissionen lod i denne forbindelse to direktiver fra Rådet vedrørende væskemålere, som havde været genstand for den første begrundede udtalelse, ude af betragtning.

Ved et dokument, der blev indgivet den 16. september 1977, har den italienske udenrigsminister meddelt Domstolen følgende:

»Den italienske regering, repræsenteret af regeringens befuldmægtigede, ambassadør Adolfo Maresca, har taget den sag, som Det europæiske Fællesskab har anlagt i henhold til EØF-traktatens artikel 169 for ikke-anvendelse af Rådets direktiver nr. 71/316/EØF, 71/317/EØF, 71/347/EØF, 71/318/EØF, 71/349/EØF, 71/354/EØF, 73/360/EØF, 73/362/EØF og 74/148/EØF samt Kommissionens direktiv nr. 74/331/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om måleinstrumenter, til efterretning; regeringen skal herved atter henlede opmærksomheden på sin beslutning om at fremskynde den procedure, som allerede er blevet påbegyndt, med henblik på at transformere fællesskabsreglerne til den nationale retsorden, i håb om, at Kommissionens søgsmål så snart som muligt kan bortfalde, når tvisten bliver genstandsløs.«

Kommissionen har ved skrivelse af 11. november 1977 taget den italienske regerings brev til efterretning, men har præciseret:

»For så vidt angår retsforhandlingerne, giver Kommissionen afkald på at indgive replik.

Kommissionen foreslår derfor, at de mundtlige forhandlinger indledes.«

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse.

II — Parternes søgsmålsgrunde og indsigelser under skriftvekslingen

Den italienske regering har forklaret grundene til den eventuelle undladelse, der er blevet bebrejdet den, i flere skrivelser og navnlig i et telegram, som blev afsendt til Kommissionen den 22. juli 1976:

»De ovennævnte direktiver kan kun transformeres til italiensk ret ved en særlov. Med henblik på dette formål blev der, som meddelt ved skrivelse af 22. januar 1976, nr. 484, fremsat to lovforslag for parlamentets sjette samling. En opløsning af kamrene før tiden bevirkede en for hurtig afbrydelse af behandlingen af begge lovforslag, som først kan genoptages efter genoptagelse af lovgivningsvirksomheden i de den 20. juni dette år valgte kamre. En forlængelse er derfor nødvendig, etc. . . .«.

Kommissionen anfører, at det er nødvendigt at sikre gennemførelsen af direktiverne, hvilket gentagne gange er blevet fastslået af Domstolen, navnlig i dom 52/75 (Kommissionen mod Den italienske Republik, 26. 2. 1976, Sml. 1976, s. 277). Kommissionen anfører over for argumentet vedrørende den parlamentariske fremgangsmåde og dens langsommelighed, at det af Domstolens praksis fremgår, »at medlemsstaterne i øvrigt ikke kan påberåbe sig bestemmelser, praksis eller øvrige forhold i deres nationale retsorden, til støtte for at forpligtelser og frister i fællesskabsdirektiverne ikke overholdes«.

For så vidt angår realiteten, henviser Kommissionen til de pågældende direktivers formål. Efter Rådets beslutning af 26. juli 1966 (JO 165 af 21. 9. 1966, s. 2971), der ophævede told og kvantitative restriktioner mellem medlemsstaterne for andre produkter end dem, der er nævnt i bilag II til EØF-traktaten, har Rådet den 28. maj 1969 (JO CE C 76 af 17. 6. 1969, s. 1) godkendt en almindelig plan for fjernelse af tekniske handelshindringer for industrivarer, fødevarer og med henblik på gensidig anerkendelse af kontrolforanstaltninger. Inden for rammerne af denne plan blev der successivt udstedt de direktiver, hvis indhold beskrives af Kommissionen:

— Rådets direktiv nr. 71/316/EØF af 26. juli 1971 (EFT 1971 (II), s. 635; org.ref. JO L 202 af 6. 9. 1971, s. 1), ændret ved artiklerne 29 og 30 og de tilsvarende bilag til akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene; dette første direktiv vedrører tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning med hensyn til fælles bestemmelser om måleinstrumenter samt om måletekniske kontrolmetoder.

— Rådets direktiv nr. 71/317/EØF af 26. juli 1971 (EFT 1971 (II), s. 644; org.ref. JO L 202 af 6. 9. 1971, s. 14) om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om bloklodder i den midterste toleranceklasse fra 5 til 50 kilogram og om cylindriske lodder i den midterste toleranceklasse fra 1 gram til 10 kilogram.

— Rådets direktiv nr. 71/318/EØF af 26. juli 1971 (EFT 1971 (III), s. 651; org.ref. JO L 202 af 6. 9. 1971, s. 21) om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om volumengasmålere.

— Rådets direktiv nr. 71/347/EØF af 12. oktober 1971 (EFT 1971 (III), s. 757; org.ref. JO L 239 af 25. 10. 1971, s. 1, ændret ved artikel 29 og bilag I til akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene) om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om måling af hektolitervægten for korn.

— Rådets direktiv nr. 71/349/EØF af 12. oktober 1971 (EFT 1971 (III), s. 767; org.ref. JO L 239 af 25. 10. 1971, s. 15) om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om udmåling af skibstanke.

— Rådets direktiv nr. 71/354/EØF af 18. oktober 1971 (EFT 1971 (III), s. 777; org.ref. JO L 243 af 29. 10. 1971, s. 29, ændret ved artikel 29 og bilag I til akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene) om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om enhederne for mål og vægt; forbudene og forpligtelserne i henhold til dette direktiv og dets bilag vedrører de anvendte måleinstrumenter, de gennemførte målinger og de i enheder udtrykte størrelser i det økonomiske samkvem, i det offentlige sundhedsvæsen og på området for den offentlige sikkerhed samt ved foranstaltninger af administrativ karakter.

— Rådets direktiv nr. 73/360/EØF af 19. november 1973 (EFT L 335 af 5. 12. 1973, s. 1) om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om ikke-automatiske vægte.

— Rådets direktiv nr. 73/362/EØF af 19. november 1973 (EFT L 335 af 5. 12. 1973, s. 56) om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende de materialiserede længdemål.

— Rådets direktiv nr. 74/148/EØF af 4. marts 1974 (EFT L 84 af 28. 3. 1974, s. 3) om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om lodder fra 1 mg til 50 kg i nøjagtigere klasser end den midterste toleranceklasse.

— Kommissionens direktiv nr. 74/331/EØF af 12. juni 1974 (EFT L 189 af 12. 7. 1974, s. 9) om tilpasning af den tekniske udvikling af Rådets direktiv af 26. juli 1971 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om volumengasmålere.

Den næstsidste artikel i hvert af de ni direktiver fra Rådet fastsætter en frist på 18 måneder fra meddelelsen, inden for hvilken medlemsstaterne skal opfylde de dem påhvilende forpligtelser. Der gælder en frist på 12 måneder for Kommissionens direktiv.

De frister, der blev givet Den italienske Republik til at efterkomme direktiverne, udløb mellem den 29. januar 1973 og den 6. september 1975.

Kommissionen redegør derefter for de enkelte faser i den ovennævnte procedure.

III — Mundtlig forhandling

Kommissionen har under retsmødet den 14. marts 1978 henvist til sine skriftlige indlæg.

Den *italienske regering* har henvist til den virkning, som den politiske situation har kunnet have for forlængelsen af pligtkrænkelsen i den foreliggende sag.

Regeringen har i øvrigt antydet muligheden af, at direktiverne er ulovlige, uden dog formelt at fremføre dette argument.

Regeringen har fremhævet, at et lovdekret vil blive vedtaget umiddelbart efter indsættelsen af den nye italienske regering, således at Italien kan opfylde sine forpligtelser; regeringen har endnu en gang anmodet om udsættelse af sagen, for at muliggøre udstedelsen af dette lovdekret og undgå en domfældelse.

Generaladvokaten har fremsat sit forslag til afgørelse på samme dato.

Præmisser

1 Ved stævning, indgået til Domstolens justitskontor den 2. august 1977, har Kommissionen i medfør af EØF-traktatens artikel 169 indbragt et søgsmål, gennem hvilket det søges statueret, at Den italienske Republik har undladt at opfylde de forpligtelser, der påhviler den i henhold til traktaten, ved ikke inden for de fastsatte frister at gennemføre de bestemmelser af lovgivningsmæssig, anordningsmæssig og administrativ karakter, der er nødvendige for at efterkomme Rådets direktiver nr. 71/316, 71/317, 71/318, 71/347, 71/349, 71/354, 73/360, 73/362, 74/148 samt Kommissionens direktiv nr. 74/331 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om måleinstrumenter.

2 Disse direktiver er et led i en række bestemmelser vedrørende måleinstrumenter, der udtrykkeligt er foreskrevet i »Almindelig plan for fjernelse af tekniske handelshindringer som følge af forskelle i medlemsstaternes administrativt og ved lov fastsatte bestemmelser«, der blev vedtaget af Rådet den 28. maj 1969 (JO C 76, s. 1);

3 gennemførelsen af denne almindelige plan blev indledt ved Rådets rammedirektiv nr. 71/316/EØF af 26. juli 1971 (EFT 1971 (II), s. 635; org.ref. JO L 202, s. 1), — ændret ved artiklerne 29 og 30 og de tilsvarende bilag til akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene — om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning med hensyn til fælles bestemmelser om måleinstrumenter samt om måletekniske kontrolmetoder, der især har til formål at harmonisere de nationale bestemmelser om kontrol af disse instrumenter og er baseret på det grundlæggende princip om gensidig anerkendelse af kontrolforanstaltninger;

4 i denne generelle sammenhæng indeholder Rådets direktiv nr. 71/317/EØF af 26. juli 1971 (EFT 1971 (II), s. 644; org.ref. JO L 202) om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om bloklodder i den midterste toleranceklasse fra 5 til 50 kilogram og om cylindriske lodder i den midterste toleranceklasse fra 1 gram til 10 kilogram, og Rådets direktiv nr. 71/318/EØF af 26. juli 1971 (EFT 1971 (III), s. 651; org. ref. JO L 202) om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om volumengasmålere, de tekniske forskrifter om udførelse og funktion henholdsvis for bloklodder og cylindriske lodder i den midterste toleranceklasse og for volumengasmålere;

5 Rådets direktiv nr. 71/347/(EØF af 12. oktober 1971 (EFT 1971 (III), s. 757; org.ref. JO L 239), ændret ved artikel 29 og bilag I til akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene, om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om måling af hektolitervægten for korn, definerer en særlig målbetegnelse, som kaldes »EØF-hektolitervægt«, og indeholder tekniske forskrifter for de normalinstrumenter, ved hjælp af hvilke denne referenceværdi bestemmes til brug for de i direktiv nr. 71/316/EØF foreskrevne kontrolforanstaltninger;

6 Rådets direktiv nr. 71/349/EØF af 12. oktober 1971 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om udmåling af skibstanke (EFT 1971 (III), s. 767; org.ref. JO L 239) indeholder de fællesskabsretlige forskrifter vedrørende den udmålingsmetode, der skal sikre, at væskebeholdere, derunder brændselsolietanke, på fartøjer i den indenrigske skibsfart og den nationale og internationale kystfart, der er udmålt efter denne metode, til enhver tid og med tilstrækkelig nøjagtighed angiver den væskemængde, der transporteres i dem;

7 Rådets direktiv nr. 71/354/EØF af 18. oktober 1971 (EFT 1971 (III), s. 777; org.ref. JO L 243), ændret ved artikel 29 og bilag I til akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om enhederne for mål og vægt, understreger den indbyrdes afhængighed af

bestemmelserne om enheder for mål og vægt og måleinstrumenter og harmoniserer de nationale bestemmelser for at opnå en harmonisk anvendelse af de allerede bestående og de fremtidige fællesskabsdirektiver vedrørende måleinstrumenter og fremgangsmåderne ved måling og prøvning;

8 Rådets direktiv nr. 73/360/EØF af 19. november 1973 (EFT L 335) om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om ikke-automatiske vægte indeholder de tekniske forskrifter for denne type instrumenters udførelse og funktion;

9 Rådets direktiv nr. 73/362/EØF af 19. november 1973 (EFT L 335) om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende de materialiserede længdemål, indeholder de tekniske forskrifter, som længdemål skal opfylde for at kunne importeres, markedsføres og benyttes frit, efter at de er blevet underkastet kontrol og forsynet med de foreskrevne mærker og stempler;

10 Rådets direktiv nr. 74/148/EØF af 4. marts 1974 (EFT L 84) om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om lodder fra 1 mg til 50 kg i nøjagtigere klasser end den midterste toleranceklasse indeholder de tekniske forskrifter, som præcisionslodder skal opfylde, for frit at kunne sælges og anvendes, efter at de er blevet underkastet afprøvning og forsynet med stempel for EØF-førstegangsjustering;

11 endeligt ændrer Kommissionens direktiv nr. 74/331/EØF af 12. juni 1974 (EFT L 189) om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv af 26. juli 1971 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om volumengasmålere direktiv nr. 71/318/EØF under hensyn til den tekniske udvikling på dette område og med henblik på den eventualitet, at kontrolelementet i en volumengasmåler muliggør foto-elektrisk aflæsning af antallet af omdrejninger foretaget af tællerens tromle.

12 Den næstsidste artikel i hvert af de ovennævnte direktiver fra Rådet fastsætter en frist på 18 måneder fra meddelelsen, inden for hvilken medlemsstaterne skal opfylde de forpligtelser, der påhviler dem;

13 i Kommissionens direktiv er denne frist fastsat til 12 måneder;

14 direktiverne blev meddelt Den italienske Republik på de følgende datoer:

— den 29. juli 1971 — direktiverne nr. 71/316/EØF, 71/317/EØF og 71/318/EØF,

— den 15. oktober 1971 — direktiverne nr. 71/347/EØF og 71/349/EØF,

— den 21. oktober 1971 — direktiv nr. 71/354/EØF,

— den 21. november 1973 — direktiverne nr. 73/360/EØF og 73/362/EØF,

— den 6. marts 1974 — direktiv nr. 74/148/EØF;

— den 21. juni 1974 — direktiv nr. 74/331/EØF;

15 det følger heraf, at de frister, der blev givet Den italienske Republik til at efterkomme direktiverne, er udløbet mellem den 29. januar 1973 og den 6. september 1975.

16 Kommissionen har den 22. november 1972, den 1. februar 1973, den 26. februar 1974 — for så vidt angår Rådets direktiver fra 1971 (71/316, 71/317, 71/318, 71/347, 71/349, 71/354) — den 19. og 20. marts og den 3. juni 1975 — for så vidt angår direktiverne fra 1973 og 1974 (73/360, 73/362, 74/148) — henledt de italienske myndigheders opmærksomhed på nødvendigheden af rettidigt at træffe de i direktiverne foreskrevne foranstaltninger;

17 den 22. december 1975 og den 4. juni 1976 har Kommissionen afgivet en begrundet udtalelse, hvori Den italienske Republik opfordredes til inden en måned at træffe de nødvendige gennemførelsesforanstaltninger for de pågældende direktiver.

18 Den 22. januar 1976 meddelte den italienske regering Kommissionen, at der i parlamentet var blevet fremsat lovforslag til gennemførelse af de ovennævnte direktiver i italiensk ret;

19 den 22. juli 1976 meddelte den italienske regering, at opløsningen før tiden af den VI. lovgivende forsamling havde medført bortfald af lovforslagene for parlamentet og anmodede om en forlængelse af den frist, der var blevet

fastsat i den begrundede udtalelse, og forsikrede, at det nævnte problem hurtigt ville blive løst.

20 Da Kommissionen ikke har fået yderligere oplysninger siden denne dato, har den den 28. juli 1977 anlagt sag med påstand om at det statueres, at Den italienske Republik har undladt at opfylde sine forpligtelser.

21 Sagsøgte, som ikke bestrider den påståede undladelse, kan ikke påberåbe sig interne vanskeligheder eller bestemmelser i sin nationale retsorden, end ikke i forfatningen, til støtte for, at forpligtelser og frister i fællesskabsdirektiverne ikke overholdes;

22 det følger heraf, at Den italienske Republik, der ikke inden for de fastsatte frister har ladet de retsforskrifter, der er nødvendige for at efterkomme Rådets direktiver nr. 71/316, 71/317, 71/318, 71/347, 71/349, 71/354, 73/360, 73/362, 74/148 samt Kommissionens direktiv nr. 74/331, alle vedrørende tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om måleinstrumenter, træde i kraft, har undladt at opfylde en forpligtelse, som påhviler den i medfør af traktaten.

Vedrørende sagsomkostningerne

23 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2 dømmes den part, der taber sagen, til at afholde omkostningerne;

24/25 sagsøgte har tabt sagen og idømmes følgelig sagsomkostningerne.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN

1) **Den italienske Republik har ikke inden for den fastsatte frist ladet de love og administrative retsforskrifter, der er nødvendige for at efterkomme Rådets direktiver nr. 71/316, 71/317, 71/318, 71/347, 71/349, 71/354, 73/360, 73/362, 74/148 samt Kommissionens**

direktiv nr. 74/331, alle vedrørende tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om måleinstrumenter, træde i kraft og har således undladt at opfylde en forpligtelse, der påhviler den i medfør af traktaten.

2) Sagsøgte idømmes sagsomkostningerne.

Kutscher Sørensen Bosco Donner Mertens de Wilmars

Pescatore Mackenzie Stuart O'Keeffe Touffait

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 11. april 1978.

A. Van Houtte
Justitssekretær

H. Kutscher
Præsident

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT G. REISCHL FREMSAT DEN 14. MARTS 1978 [1]

Høje Ret.

Den sag, hvori jeg i dag fremsætter forslag til afgørelse, vedrører gennemførelsen af fællesskabsretlige foranstaltninger med hensyn til måling. Disse foranstaltninger foreskriver, at der skal ske en tilnærmelse af de nationale bestemmelser for at fjerne enhver hindring for samhandelen inden for det pågældende område.

Der er — jeg ser i øjeblikket bort fra detaljerne herved — tale om følgende direktiver:

— Rådets direktiv nr. 71/316/EØF af 26. juli 1971 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning med hensyn til fælles bestemmelser om måleinstrumenter samt om måletekniske kontrolmetoder (EFT 1971 (II), s. 635; org.ref. JO L 202, 1971, s. 1) — det er et almindeligt rammedirektiv, der allerede var af betydning i sag 95/77, som vi behandlede for nylig;

— Rådets direktiv nr. 71/317/EØF af 26. juli 1971 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om bloklodder i den midterste toleranceklasse fra 5 til 50 kilogram og om cylindriske lodder i den midterste tolerenceklasse fra 1 gram til 10 kilogram (EFT 1971, (II), s. 644; org.ref. JO L 202, 1971, s. 14);

— Rådets direktiv nr. 71/318/EØF af 26. juli 1971 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om

1 — Oversat fra tysk.